

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 63/08-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho prerokoval sťažnosť maloletého M. E. K., zastúpeného zákonnou zástupkyňou - matkou K. K. K., obaja bytom B., právne zastúpeného advokátom JUDr. J. V., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica vo veci vedenej pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002 (pôvodne vedenej pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000), za účasti Okresného súdu Banská Bystrica, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo maloletého M. E. K., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp.

zn. 7 Ccu 20/2002 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000) porušené bolo.

2. Okresnému súdu Banská Bystrica prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002 konať bez zbytočných prietáhov.

3. Maloletému M. E. K. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 80 000 Sk (slovom osemdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť do rúk jeho zákonnej zástupkyne matky K. K. K. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Banská Bystrica je povinný uhradiť maloletému M. E. K. trovy právneho zastúpenia v sume 10 098 Sk (slovom desaťtisícdeväťdesiatosem slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. V., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2008 doručená sťažnosť maloletého M. E. K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného zákonnou zástupkyňou - matkou K. K. K. (ďalej len „zákonná zástupkyňa“ alebo „matka“), obaja bytom B., právne zastúpeného advokátom JUDr. J. V., B., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002 (pôvodne vedenej pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že maloletý sťažovateľ sa narodil svojej matke v čase, keď bola študentkou gymnázia. Okresný úrad Banská Bystrica (matrika) poslal 12. júna 2000 okresnému súdu oznámenie o narodení maloletého sťažovateľa „z dôvodu, že sa narodilo dieťa, pri ktorom je známa len matka a nebol uvedený jeho otec“. Predmetnej veci bola pridelená spisová značka 15 Nc 1013/2000.

Okresný súd predvolal 19. júna 2000 matku sťažovateľa na výsluch stanovený na 27. jún 2000. Toto predvolanie nebolo zákonnej zástupkyni sťažovateľa z dôvodu „nečitateľne napísanej adresy na obálke“ doručené a bolo vrátené okresnému súdu.

Právny zástupca sťažovateľa ďalej uvádza:

„Dňa 03. 08. 2000 sa matka aj s maloletým sťažovateľom z vlastnej iniciatívy dostavila na súd, kde sa domáhala určenia otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov podľa § 73 o. s. p. a vo veci bola s ňou spísaná zápisnica. Matka uviedla úplne všetky identifikačné údaje o otcovi, ktorý má trvalé bydlisko v Grécku a že si je úplne istá jeho otcovstvom, keďže nemala pohlavný styk so žiadnym iným mužom. Súd ju poučil, že môže podať návrh na určenie otcovstva k maloletému dieťaťu.

Podľa § 73 o. s. p., v znení účinnom do 26. 07. 2001, ak sa narodí dieťa, u ktorého nie je otcovstvo určené zákonnou domnienkou svedčiacou manželovi matky ani súhlasným vyhlásením rodičov pred orgánom, ktorý vedie matriku, vyslúchne predseda senátu toho, koho matka označuje za otca, či uznáva, že je otcom. Príslušným je podľa § 88 písm. c) Okresný súd v Banskej Bystrici. Ak dôjde k súhlasnému vyhláseniu rodičov o otcovstve, uvedie sa to v zápisnici a oznámi orgánu, ktorý vedie matriku narodení, v ktorej je dieťa zapísané.

Súd nevyšlúchol T. K., vtedy bytom G., zamestnaného ako vojaka, ktorého matka označila za otca sťažovateľa a ani sa o to nepokúsil, čím zmaril možnosť súdu výchovne pôsobiť na označeného otca.

Ak takto k určeniu otcovstva nedôjde a matka v primeranom čase nepodá návrh na určenie otcovstva, ustanoví predseda senátu dieťaťu opatrovníka na podanie takého návrhu a na to, aby dieťa v konaní zastupoval.

V praxi sa za primeraný čas na podanie návrhu na určenie otcovstva zo strany matky považuje asi jeden mesiac.

Súd v tomto štádiu konania neustanovil maloletému sťažovateľovi kolízneho opatrovníka.

Sudkyňa Okresného súdu v Banskej Bystrici až dňa 26. 08. 2002, po viac ako 24 mesiacoch absolútnej nečinnosti, keď sťažovateľ mal už viac ako dva roky, splnomocnila vo veci Okresný úrad v Banskej Bystrici, odd. starostlivosti o rodinu a deti, na podanie žaloby na určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, a to v mene dieťaťa proti označenému otcovi. “

Okresnému súdu bola 20. septembra 2002 podaná žaloba o určenie otcovstva a úhradu osobných potrieb, na základe čoho bola daná vec prevedená z registra Nc do registra Ccu a je vedená pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002. Okresný súd bol následne podľa sťažnosti v danej veci nečinný do 5. januára 2005, kedy bola vec pridelená ďalšiemu zákonnému sudcovi. Okresný súd vydal 6. mája 2005 uznesenie o ustanovení opatrovníka maloletému sťažovateľovi a vyzval odporcu, aby sa k predmetnej veci vyjadril, a následne ďalším uznesením ustanovil prekladateľa v danej veci.

Prvé pojednávanie vo veci okresný súd nariadil 26. júna 2006 na 16. november 2006 so súčasným určením náhradného termínu pojednávania na 7. december 2006. Predmetné pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito vzhľadom na neúčast' odporcu, ktorý nemal vykázané doručenie predvolania. Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 7. decembra 2006, na ktoré okresný súd „... nikoho nepredvolal. O tejto skutočnosti sa matka sťažovateľa dozvedela až dňa 03. 01. 2008, keď bola na súde nahliadnuť do spisu“.

Okresný súd uznesením zo 17. januára 2007 ustanovil znalca z odboru genetiky, aby v lehote 60 dní od doručenia biologického materiálu odporcu z cudziny vypracoval znalecký posudok. Následne okresný súd požiadal 28. augusta 2007 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o poskytnutie súčinnosti a „spis dal znova na lehotu až do konca februára 2008“.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby vo veci jeho sťažnosti ústavný súd vydal nasledovný nález:

„Postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici, v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Nc/1013/2000 a sp. zn. 7 Ccu/20/2002 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ustanovené v čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu v Banskej Bystrici, v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Nc/1013/2000 a 7 Ccu/20/2002 konať bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd ukladá Okresnému súdu v Banskej Bystrici, aby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu zaplatil sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho základného práva vo výške 1.000.000,- Sk.

Ústavný súd ukladá Okresnému súdu v Banskej Bystrici, aby do 15 dní od doručenia nálezu zaplatil náhradu trov konania sťažovateľa vo výške 6.732,- Sk na účet jeho zástupcu, J. V., advokáta, B.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 63/08-13 z 21. februára 2008 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu o tom, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Vyjadrenie predsedu okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 11. apríla 2008. Predseda okresného súdu vo vyjadrení uviedol:

«Na základe Vašej žiadosti z 28. 02. 2008 Okresný súd v Banskej Bystrici Vám v uvedených veciach zasiela toto vyjadrenie spolu s chronológiou úkonov:

I. V konaní vedenom pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000

vyhlásenie o uznaní otcovstva, na základe doručeného rodného listu malol. M. E. K., Okresným úradom v Banskej Bystrici - matričný úrad, z dôvodu, že matka dieťaťa bola v tom období ešte maloletá:

- Dňa 16. 06. 2000 bol návrh zapísaný pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000 a v uvedený deň súd určil termín výsluchu matky na deň T: 27. 06. 2000.*
- Dňa 23. 06. 2000 sa vrátila nedoručená zásielka s poznámkou pošty, že adresát a adresa je neexistujúca (na obálke bola nečitateľná adresa).*
- Dňa 19. 07. 2000 súd určil termín výsluchu matky na deň T: 03. 08. 2000, kedy súd spísal zápisnicu, na ktorej bola vypočutá matka K. K. v sprievode rodičov J. a M. K. z dôvodu nepľnoletosti matky dieťaťa. Na uvedenom výsluchu malol. matka uviedla všetky údaje o otcovi, ktorý mal trvalé bydlisko v Grécku. Zároveň bola matka poučená súdom, že môže podať návrh na určenie otcovstva k maloletému dieťaťu.*
- Dňa 03. 07. 2002 súd zisťoval, či si matka v roku 2000 - 2002 podala návrh na určenie otcovstva - lustráciou v registri bolo zistené, že návrh si matka nepodala.*
- Dňa 26. 08. 2002 súd splnomocnil Okresný úrad, oddelenie starostlivosti o rodinu a detí v Banskej Bystrici na podanie žaloby na určenie otcovstva a úpravu práv a povinností.*

Podľa vyjadrenia zákonnej sudkyne Mgr. S., dňa 16. 06. 2000 Okresný úrad Banská Bystrica zaevidoval oznámenie o narodení maloletého M. E. K. pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000. Na výsluchu dňa 03. 08. 2000 sťažovateľka uviedla, že mieni do budúcnosti podať návrh na určenie otcovstva k maloletému dieťaťu. Súd preto sťažovateľke poskytol lehotu na podanie žaloby na určenie otcovstva k maloletému a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Za primeranú lehotu podľa § 73 ods. 3 O. s. p. sa považuje lehota, v ktorej dieťa dosiahne vek 1 roka. Sťažovateľka ako otca označila cudzieho štátneho príslušníka, súd preto sťažovateľke poskytol primerane tejto okolnosti dlhšiu lehotu. Pri kontrole spisu lustráciou dňa 03. 07. 2000 súd zistil, že sťažovateľka, ako jediný zákonný zástupca, žalobu na určenie otcovstva k maloletému a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností

nepodala. Súd preto dňa 26. 08. 2002 splnomocnil Okresný úrad, oddelenie starostlivosti o rodinu a deti v Banskej Bystrici na podanie žaloby na určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloleťmu dieťaťu, pretože je v záujme maloleťého, aby takéto konanie prebehlo. Podľa § 28 ods. 2, druhá veta Zákona o rodine, sťažovateľka pri výkone rodičovských práv a povinností je povinná chrániť záujmy maloleťého dieťaťa.

Sťažovateľka si svojou nečinnosťou, nepodaním žaloby o určenie otcovstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, spôsobila, že súd splnomocnil Okresný úrad, oddelenie starostlivosti o rodinu a deti v Banskej Bystrici na podanie žaloby na určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloleťmu, ktorý následne podal žalobu.

K tvrdeniam sťažovateľky, že súd podľa § 81 O. s. p. môže začať konanie vo veci starostlivosti o maloleťého, je nepravdivé, pretože konanie o určenie otcovstva je konaním, ktoré začína na návrh. Súd taktiež nedisponoval žiadnou negatívnou správou ohľadne starostlivosti matky o dieťa a preto nemal dôvod v zmysle § 81 O. s. p. začať konanie vo veci starostlivosti o maloleťého.

Pokiaľ sťažovateľka súdu vytyka, že nepostupoval v zmysle § 73 O. s. p. a nevypočul matkou označeného otca, súd poukazuje na výpoveď matky, z ktorej vyplýva negatívny postoj matkou označeného otca k maloleťmu a jeho nezaujím o maloleťého. Preto nebolo v záujme maloleťého označeného otca vypočúvať k otázke, či uznáva otcovstvo k maloleťmu, vzhľadom na hospodárnosť, účelnosť, dobu trvania vykonania takéhoto dôkazu v cudzine. Súd poukazuje, že aj v rámci konania o určenie otcovstva matkou označený otec môže uznať otcovstvo k maloleťmu. Sťažovateľke taktiež nič nebránilo v podaní návrhu na vydanie predbežného opatrenia, aby označenému otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu dieťaťa počas konania o určenie otcovstva, prípadne podanie návrhu v zmysle § 74 Zákona o rodine.

II. V konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002

Navrhovateľ: malol. M. E. K., zast. matkou K. K. K., obaja bytom B.

Odporca: T. K., bytom G. o určenie otcovstva

- *20. 09. 2002 bol podaný návrh na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorý bol pridelený na vybavenie a rozhodnutie JUDr. Ing. G.,*
- *05. 01. 2005 bol spis na základe rozvrhu práce pridelený na vybavenie a rozhodnutie JUDr. S.,*

- 06. 05. 2005 súd 1) uznesením - ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v B. Bystrica za opatrovníka malol. M. E. K., 2) uznesením - ustanovil prekladateľa pre jazyk grécky, 3) uznesením - vyzval odporcu na vyjadrenie sa k návrhu,
- 01. 06. 2005 tlmočník doručil súdu preklad,
- 06. 06. 2005 súd doručoval odporcovi preložené listiny do Grécka,
- 08. 06. 2005 súd uznesením priznal tlmočníkovi odmenu (1/7 právoplatné, 7/7 prevzala účtáreň tunajšieho súdu),
- 04. 11. 2005 boli súdu doručené písomnosti,
- 21. 06. 2006 súd vytýčil termín pojednávania na deň 16. 11. 2006 (náhradný termín 7/12/2006),
- 26. 06. 2006 súd ustanovil prekladateľa pre jazyk grécky,
- 07. 07. 2006 tlmočník doručil súdu preložené listiny, ktoré súd 11/7 doručoval odporcovi,
- 10. 07. 2006 súd uznesením priznal tlmočníkovi odmenu (16/8 právoplatné, 24/8/2006 prevzala účtáreň),
- 15. 11. 2006 súd ustanovil tlmočníka na tlmočenie na pojednávaní 16/11/2006,
- na pojednávaní 16. 11. 2006 sa osobne dostavila matka, tlmočník a kolízny opatrovník,
- pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že na ďalší termín budú účastníci riadne a včas predvolaní. Zároveň súd vyčká na preukázanie doručenia predvolania,
- 20. 11. 2006 súd ustanovil tlmočníka na preklad náhradného pojednávania na deň 07. 12. 2006, na ktoré sa dostavil spolu so zástupcom odporcu, pojednávanie bolo odročené na neurčito,
- 14. 12. 2006 súd uznesením priznal prekladateľovi odmenu (6/1 právoplatné, 16/1 prevzala účtáreň tunajšieho súdu),
- 17. 01. 2007 súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca z odboru genetika, odvetvie analýza DNA,
- 29. 01. 2007 znalec požiadal súd o preddavok,
- 30. 01. 2007 súd uznesením ustanovil prekladateľa,
- 02. 02. 2007 súd uznesením priznal znalcovi preddavok (7/2 právopl., 19/3 prevzala účtáreň),
- 14. 02. 2007 doručil znalec preložené listiny súdu,

- 15. 02. 2007 súd doručoval listiny žalovanému do Grécka, zároveň súd uznesením priznal znalcovi odmenu (13/3 právoplatné, 19/3 prevzala účtáreň),
- spis bol uložený na lehotu do 13. júla 2007,
- 28. 08. 2007 súd požiadal MS SR Bratislava o súčinnosť pri vybavovaní dožiadania,
- spis bol uložený na lehotu do konca februára 2008,
- 07. 11. 2007 boli súdu doručené listiny z Grécka
- 08. 11. 2007 bol ustanovený prekladateľ
- 12. 11. 2007 znalec oznámil že mu bola poštou doručená krvná vzorka odporcu od gréckeho súdneho znalca a zároveň urguje preddavok,
- 13. 11. 2007 súd oznámil znalcovi, že mu bol preddavok zaslaný na účet 22. 03. 2007
- 10. 12. 2007 tlmočník doručil súdu preložené listiny,
- 11. 12. 2007 súd zaslal podklady znalcovi pre vypracovanie znaleckého posudku
- 12. 12. 2007 súd uznesením priznal tlmočnikovi odmenu (4/1 právoplatné, 12/2 prevzala účtáreň tunajšieho súdu)
- 18. 12. 2007 súdny znalec doručil súdu znalecký posudok
- 21. 12. 2007 súd uznesením priznal znalcovi znaleckú odmenu (18/1 právoplatný, 12/2 prevzala účtáreň tunajšieho súdu)
- 27. 12. 2007 súd doručoval znalecký posudok na vyjadrenie matke - 23/1 doručila súdu vyjadrenie, zást. odporcu, a ÚP - 28/12 doručilo súdu vyjadrenie k znal. posudku,
- 08. 01. 2008 právna zást. odporcu požiadala súd o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu konzultácie s klientom,
- 13. 02. 2008 súd vytýčil termín pojednávania na deň 03. 04. 2008 na ktoré boli predvolaní matka maloletej, právna zástupkyňa odporcu a kolízny opatrovník.

Zároveň ako zákonný sudca uvádzam, že vec (sp. zn. 7 Ccu 20/2002) mi bola pridelená dňa 05. 01. 2005 spolu s ďalšími sporovými vecami po sudcovi, ktorý bol preložený na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Po naštudovaní veci bolo dňa 06. 05. 2005 rozhodnuté uznesením o ustanovení kolízneho opatrovníka (č. k. 7 Ccu 20/2002-8), uznesením o vyjadrení podľa § 114 O. s. p. (č. k. 7 Ccu 20/2002-9).

Dňa 09. 05. 2005 bolo rozhodnuté o ustanovení prekladateľa pre jazyk grécky, ktorého úlohou bolo preložiť žalobu a uznesenia č. k. 7 Ccu 20/2002-8; 9.

Preklad bol doručený súdu dňa 01. 06. 2005. Dňa 06. 06. 2005 začal súd doručovať tieto listiny odporcovi, gréckemu štátnemu občanovi.

Potvrdenie o doručení listín, bolo súdu predložené až 04. 11. 2005.

Následne súd vykonal 21. 06. 2006, teda nie tak, ako uvádza sťažovateľka dňa 26. 06. 2006, zastúpená právnym zástupcom na termín 16. 11. 2006, z dôvodu zabezpečenia doručenia predvolania odporcovi, keďže súd predpokladal zdlhavosť doručenia predvolania.

V žiadnom prípade nemôžem súhlasiť, že sa jednalo o 18-mesačnú nečinnosť tak, ako je uvedené v sťažnosti.

Zároveň bol určený náhradný termín na 07. 12. 2006, ktoré predvolania boli riadne doručené sťažovateľke.

Súd nemal dôvod opätovne predvolávať sťažovateľku na termín 07. 12. 2006, a pokiaľ tvrdí, že nebola predvolaná nie je to pravda, a sama spôsobuje prieťahy v konaní, keď nie je schopná túto skutočnosť z predvolania vyčítať.

Súd samozrejme na deň 07. 12. 2006 nepredvolal žiadneho znalca, pretože žiadneho neustanovil. Predvolal však tlmočníka na pojednávanie na deň 07. 12. 2006. Išlo len o pisársku chybu, bez vzťahu k dôvodom sťažnosti.

Ďalšie dôvody uvádzané v tejto časti sťažnosti považujem za irelevantné, pretože nemajú žiadny vzťah ku konaniu a jeho dĺžke.

Dôvody sťažnosti ohľadne lehôt (... spis bol daný na lehotu až 13. 07. 2007...), v časti znaleckého dokazovania sú nepravdivé a zavádzajúce. Po vypracovaní dožiadania a po ustanovení znalca, súd dal spis na lehotu 3 mesiace dňa 15. 02. 2007 a potom, čo toto dožiadanie nebolo gréckou stranou vybavené, dal súd spis dňa 20. 06. 2007 na lehotu do 13. 07. 2007. Súd musel požiadať o súčinnosť až Ministerstvo spravodlivosti SR, pretože ani v auguste 2007 nebolo dožiadanie vybavené.

Súd okamžite po obdržaní dokladu o vybavení dožiadania dňa 07. 11. 2007 konal, a uloženie na lehotu do konca februára 2008 ignoroval, to však sťažovateľka prehliadla.

Je zarážajúce, že sťažovateľka považuje dobu vybavenia dožiadania od 15. 02. 2007 do 07. 11. 2007, kedy súd musel požiadať o súčinnosť Ministerstvo spravodlivosti SR, gréckou stranou za taký, že jej „nemožno pričítať prieťahy v konaní“.

O absolútnej neznalosti procesného postupu súdu sťažovateľky, resp. sťažnosti jej

právneho zástupcu svedčí časť „o chaotickom a neproduktívnom postupe súdu“, na str. 5, kedy pre súd nie je podstatné, aké listiny navyše zaslala grécka strana znalcovi, ale táto povinnosť doručenia všetkých listín potrebných pre vykonanie znaleckého dokazovania je na vnútroštátnom súde.

To, že sa tieto listiny križovali svedčí, že grécky súd vybavoval dožiadanie neúmerne dlho a grécky znalec odoslal vzorky skôr, ako prišlo na súd vybavené dožiadanie.

Z týchto dôvodov považujem sťažnosť za absolútne neodôvodnenú, s chybnými faktami a neznalosťou základných procesných postupov. V konaní od času, kedy bol mne pridelený, nedošlo k žiadnym prieťahom v konaní. Súd postupoval plynulo a bez prieťahov v konaní.

Poukazujem taktiež na to, že výzvu na vyjadrenie k znaleckému posudku sťažovateľka prevzala dňa 02. 01. 2008 a vyjadrila sa až 23. 01. 2008, hoc bola určená 15-dňová lehota, ako posledná zo všetkých účastníkov konania. Napriek tomu, že sťažovateľka dňa 16. 11. 2006 požadovala výživné v výške 1100,- Euro (oproti žalobnému návrhu 100,- Euro), toto zvýšenie do dnešného dňa nijakým spôsobom zatiaľ nezdôvodnila a nepredložila dôkazy svojich tvrdení.

Záverom uvádzam, že po vykonaní úkonov v súvislosti so znaleckou odmenou, súd dňa 13. 02. 2008 vytýčil pojednávanie na deň 03. 04. 2008.»

Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku z 20. apríla 2008, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedu okresného súdu z 26. marca 2008, uviedol:

«Konanie vedené pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000, o vyhlásenie o uznaní otcovstva...

Sťažovateľ nemôže súhlasiť s názorom okresného súdu, že za primeranú lehotu podľa § 73 ods. 3 o. s. p. sa považuje lehota, v ktorej dieťa dosiahne vek jedného roka a keďže matka označila za otca cudzieho štátneho príslušníka, súd jej stanovil primerane tejto okolnosti dlhšiu lehotu. Podľa dlhoročnej ustálenej judikatúry sa za primeraný čas na podanie návrhu na určenie otcovstva podľa § 73 ods. 3 o. s. p. považoval už v roku 1985 asi jeden mesiac...

Skutočnosť, že za otca bol označený cudzí štátny príslušník, podľa názoru sťažovateľa vôbec neodôvodňovala poskytovanie dlhšej lehoty, keďže jeho matka už pri prvom výsluchu uviedla o otcovi úplne všetky identifikačné údaje, presnú adresu jeho

trvalého bydliska v Grécku, že profesionálnym vojakom pravidelnej gréckej armády, ktorého pobyt je vždy a za každých okolností možné zákonným spôsobom zistiť a písomnosti mu doručiť a že si je úplne istá jeho otcovstvom, keďže dovtedy nemala pohlavný styk so žiadnym iným mužom...

Konanie vedené pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002, o určenie otcovstva...

Dovoľujeme si nesúhlasiť s názorom okresného súdu, že nemal dôvod opätovne predvolávať „sťažovateľku“ na termín 07. 12. 2006 a výrok, že „sťažovateľka sama spôsobuje prieťahy v konaní, keď nie je schopná túto skutočnosť z predvolania vyčítať“ považuje za urážku a ponižovanie svojej osoby zo strany okresného súdu...

Nemôžeme súhlasiť s názorom okresného súdu, že grécky súd vybavoval dožiadanie neúmerne dlho. Po riadnom dožiadaní ho vybavil za štyri dni. Grécky sudca dňa 22. 10. 2007 cestou gréckeho exekútora zistil nový pobyt odporcu, ešte v tento deň ustanovil gréckeho znalca na odobranie biologického materiálu a ihneď ich telefonicky predvolal na deň 26. 10. 2007, kedy boli odporcovi odobraté vzorky krvi a ešte v tento deň odoslané slovenskému ustanovenému znalcovi, ktorý dňa 18. 12. 2007 doručil súdu vypracovaný znalecký posudok...

Okresný súd „sťažovateľke“ vyčíta, že do 26. 03. 2008 nijakým spôsobom zatiaľ nezdôvodnila a nepredložila dôkazy svojich tvrdení, ohľadom svojho návrhu na určenie výživného vo výške 1.100,- EUR, avšak do uvedeného dňa okresný súd nikoho na takéto doplnenie alebo opravu návrhu nevyzval a nepoučil...

Súd si počas celého doterajšieho konania vôbec neplnil voči sťažovateľovi a jeho matke, ako vedľajšej účastníčke konania, ktorí nie sú zastúpení advokátom, poučovaciu povinnosť, ktorú mu ukladá § 5 ods. 1 o. s. p...

Dovoľujeme si navrhnúť, aby ústavný súd uložil Okresnému súdu v Banskej Bystrici povinnosť, zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania za tri úkony právnej pomoci po 3.176,- Sk [prevzatie a príprava zastúpenia, sťažnosť zo dňa 03. 01. 2008, stanovisko k vyjadreniu Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. 04. 2007 (správne má byť 2008, pozn.)] a trikrát režijný paušál po 190,- Sk, spolu vo výške 10.098,- Sk, v lehote do 15 dní od doručenia nálezu.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000).

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd vychádza zo svojej stabilnej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza „až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (I. ÚS 10/98). Podľa názoru ústavného súdu možno preto za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu účastníka konania považovať také, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria

prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o návrhu na určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Predmetnú vec po právnej stránke nemožno označiť za zložitú, z hľadiska predmetu konania však ide o vec týkajúcu sa osobného statusu sťažovateľa, ktorá má mimoriadny význam aj z hľadiska zabezpečenia jeho základných životných potrieb a sociálneho štandardu. Po skutkovej stránke však ústavný súd považuje predmetnú vec za pomerne zložitú, a to s prihliadnutím na potrebu vykonania znaleckého dokazovania (IV. ÚS 244/04, IV. ÚS 41/07), ako aj skutočnosť, že odporca je občanom Gréckej republiky s trvalým pobytom v cudzine.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ je maloletý, ústavný súd hodnotil správanie jeho zákonnej zástupkyne ako vedľajšej účastníčky konania. Podľa názoru ústavného súdu mohla zákonná zástupkyňa sťažovateľa svojím aktívnejším prístupom prispieť k urýchleniu konania, pričom nedostatočnú aktivitu matky sťažovateľa vzal ústavný súd do úvahy pri rozhodovaní o určení výšky finančného zadosťučinenia. Na druhej strane však uvedená okolnosť nemôže ospravedlniť neprimerane dlhú nečinnosť okresného súdu.

Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd zistil, že okresnému súdu bolo 16. júna 2000 doručené oznámenie Okresného úradu Banská Bystrica (matričný úrad) o narodení maloletého sťažovateľa bez

uvedenia identifikácie otca, pričom veci bola pridelená sp. zn. 15 Nc 1013/2000. Okresný súd nariadil 16. júna 2000 termín výsluchu matky sťažovateľa na 27. jún 2000. Predvolanie na výsluch bolo okresnému súdu vrátené 23. júna 2000 s poznámkou pošty „*Adresát aj adresa neexistujú*“. Okresný súd nariadil 19. júla 2000 termín výsluchu matky sťažovateľa na 3. august 2000. Podľa zápisnice okresného súdu z 3. augusta 2000 sa v uvedený deň vykonal výsluch matky maloletého sťažovateľa ako jeho zákonnej zástupkyne. V zápisnici je uvedené: „*Po poučení matka uvádza, že si mieni do budúca podať návrh na určenie otcovstva k malol. dieťaťu.*“

Okresný súd vydal 1. júla 2002 pokyn na zistenie skutočnosti, či matka maloletého sťažovateľa podala v rokoch 2000 až 2002 návrh na určenie otcovstva k maloletému sťažovateľovi. Podľa úradného záznamu okresného súdu z 3. júla 2002 bolo zistené, že návrh podaný nebol. Okresný súd vydal 21. augusta 2002 pokyn na vypracovanie splnomocnenia Okresnému úradu, oddeleniu starostlivosti o rodinu a deti Banská Bystrica (ďalej len „okresný úrad“), aby podal v mene maloletého sťažovateľa žalobu o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Následne bola okresnému súdu 20. septembra 2002 doručená žaloba okresného úradu o určenie otcovstva a úhradu osobných potrieb podaná v mene maloletého sťažovateľa proti odporcovi - občanovi Gréckej republiky, ktorého za otca maloletého sťažovateľa označila matka sťažovateľa, so súčasťou žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov. Danej veci bola pridelená spisová značka 7 Ccu 20/2002.

Okresný súd po doručení návrhu nevykonal žiadny úkon vo veci do 6. mája 2005, kedy uznesením č. k. 7 Ccu 20//2002-8 ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici (ďalej len „úrad“) sťažovateľovi za opatrovníka v danom konaní. Predmetný spis bol 5. januára 2005 pridelený inému zákonnému sudcovi. Okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-9 zo 6. mája 2005 vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k žalobe, a poučil ich o možnosti podať námietku zaujatosti proti zákonnému sudcovi. Následne uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-11 z 9. mája 2005 ustanovil prekladateľa pre grécky jazyk.

Dňa 6. júna 2005 vydal okresný súd pokyn na doručenie návrhu a predmetných uznesení odporcovi na vyjadrenie a uznesením č. k. 7 Ccu 20/02-18 z 8. júna 2005 priznal tlmočníkovi odmenu. Dňa 4. novembra 2005 boli okresnému súdu doručené od odporcu písomnosti týkajúce sa predmetu konania. Následne bol okresný súd nečinný do 21. júna 2006, kedy nariadil termín pojednávania na 16. november 2006 a náhradný termín pojednávania na 7. december 2006. V ďalšom období vykonal okresný súd úkony súvisiace s prípravou pojednávania [uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-47 z 26. júna 2006 bol ustanovený prekladateľ pre grécky jazyk (preklad predvolania na pojednávanie), uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-54 z 10. júla 2006 priznal prekladateľovi odmenu, uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-58 z 15. novembra 2006 ustanovil tlmočníka pre grécky jazyk (tlmočenie na pojednávaní)].

Na pojednávaní 16. novembra 2006 okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom matky sťažovateľa ako vedľajšej účastníčky konania a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito. Uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-63 z 20. novembra 2006 ustanovil tlmočníka pre grécky jazyk (tlmočenie na náhradnom termíne pojednávania 7. decembra 2006). Dňa 4. decembra 2006 bolo okresnému súdu doručené oznámenie právnej zástupkyne odporcu o prevzatí právneho zastupovania. Na pojednávaní 7. decembra 2006 vykonal ďalšie dokazovanie a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito za účelom znaleckého dokazovania.

Uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-78 zo 17. januára 2007 okresný súd nariadil vykonanie znaleckého dokazovania „na možnosť vylúčenia odporcu z prirodzeného otcovstva k maloletému“. Dňa 29. januára 2007 mu bola doručená žiadosť znalca o poskytnutie preddavku na trovy znaleckého dokazovania a žiadosť o vykonanie znaleckého úkonu znalcom v cudzine. V ďalšom období vykonával okresný súd úkony spojené so znaleckým dokazovaním [uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-87 z 30. januára 2007 ustanovil prekladateľa pre grécky jazyk (preklad uznesenia a žiadosti o vykonanie dôkazu), uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-89 z 2. februára 2007 priznal znalcovi preddavok na trovy znaleckého dokazovania, uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-97 z 15. februára 2007 priznal

prekladateľovi odmenu, 16. marca 2007 vydal pokyn na predloženie predmetného uznesenia učtárni (výplata odmeny)].

Prípisom z 28. augusta 2007 okresný súd požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o poskytnutie súčinnosti, pretože dožiadaný orgán v Grécku od 22. februára 2007, kedy prevzal žiadosť o vykonanie znaleckého úkonu, nereagoval na požiadavku okresného súdu. Dňa 7. novembra 2007 vydal pokyn na uloženie spisu na lehotu do konca februára 2008, a to *„vzhľadom na žiadosť o poskytnutie súčinnosti adresovanú MS SR na č. l. 103, prevzatú v septembri 2007 a dĺžku doby, zistenú z iných konaní, ktorú MS SR čaká na odpoveď od príslušného ústredného orgánu“*.

Dňa 7. novembra 2007 boli okresnému súdu doručené listiny od odporcu v súvislosti s nariadeným znaleckým dokazovaním a okresný súd uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-127 z 8. novembra 2007 ustanovil prekladateľa pre grécky jazyk (preklad doručených listín). Preklad požadovaných listín mu bol doručený 10. decembra 2007. Prípisom z 11. decembra 2007 okresný súd zaslal relevantné listiny súdnemu znalcovi a uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-151 z 12. decembra 2007 priznal prekladateľovi odmenu. Dňa 18. decembra 2007 mu bol doručený znalecký posudok č. 78/07 z 5. decembra 2007.

Dňa 20. decembra 2007 vydal okresný súd pokyn, aby sa účastníci konania vyjadrili v určenej lehote k znaleckému posudku, a následne uznesením č. k. 7 Ccu 20/2002-170 z 21. decembra 2007 priznal odmenu znalcovi. Vyjadrenie úradu k znaleckému posudku bolo okresnému súdu doručené 28. decembra 2007, vyjadrenie matky sťažovateľa 23. januára 2008. Dňa 8. januára 2008 bola okresnému súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa o predĺženie lehoty na vyjadrenie k znaleckého posudku z dôvodu *„potreby konzultácie ďalšieho postupu s klientom“*.

Okresný súd nariadil 13. februára 2008 termín pojednávania na 3. apríl 2008. Dňa 13. februára 2008 mu bola doručená úprava petitu úradu v súvislosti so zisteniami uvedenými v znaleckom posudku. Na pojednávaní 3. apríla 2008 okresný súd vykonal ďalšie dokazovanie vo veci (výsluch účastníkov konania) a pojednávanie bolo uznesením

odročené na neurčito s tým, že „vedľajšia účastníčka v lehote 7 dní predloží svoj sobášny list, rodný list dcéry, nar. 30. 01. 2006 a predloží dôkazy svojich tvrdení ohľadne zvýšených finančných nárokov na maloletého sťažovateľa. Zároveň právna zástupkyňa odporcu v lehote 1 mesiaca oznámi súdu presnú adresu a názov zamestnávateľa odporcu. Po tom, čo súd obdrží informáciu ohľadne zamestnávateľa odporcu, vykoná dôkaz v Grécku ohľadne zistenia príjmu odporcu a jeho majetkových a osobných pomerov.“ Okresný súd následne vydal pokyn na predloženie spisu ústavnému súdu.

Sumarizujúc uvedené zistenia a s prihliadnutím na § 73 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého ak matka v primeranom čase nepodá návrh na určenie otcovstva, ustanoví súd dieťaťu opatrovníka na podanie takého návrhu a na to, aby dieťa v konaní zastupoval, ústavný súd zastáva názor, že lehota, po uplynutí ktorej vydal okresný súd prvýkrát pokyn na zistenie skutočnosti, či matka sťažovateľa podala návrh na určenie otcovstva (takmer dva roky po výsluchu matky sťažovateľa - 1. júla 2002), nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ani základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd dospel tiež k záveru, že zavinením okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v konaní v období od doručenia žaloby (20. septembra 2002) do 6. mája 2005. V ďalšom období už ústavný súd hodnotil činnosť okresného súdu ako plynulú. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 7 Ccu 20/2002 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 15 Nc 1013/2000) došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže namietané konanie nebolo do času rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Ccu 20/2002 v ďalšom období postupoval bez zbytočných prietáhov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 000 Sk poukazujúc najmä na ochranu práv a záujmov maloletého dieťaťa.

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým obdobie, v ktorom došlo k zbytočným prierahom, zložitost' veci, správanie matky sťažovateľa ako jeho zákonnej zástupkyne, resp. jej nedostatočnú aktivitu ako vedľajšej účastníčky konania, a osobitne mimoriadny význam predmetu konania pre sťažovateľa ako maloletého, ústavný súd dospel k záveru, že v danom

prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia pre sťažovateľa v sume 80 000 Sk primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. V. Ústavný súd úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, spísanie sťažnosti a jej podanie, stanovisko z 20. apríla 2008 k vyjadreniu okresného súdu) vykonané v roku 2008 v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to v sume trikrát 3 176 Sk a trikrát 190 Sk režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada bola priznaná v požadovanej sume 10 098 Sk. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto nálezu rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2008